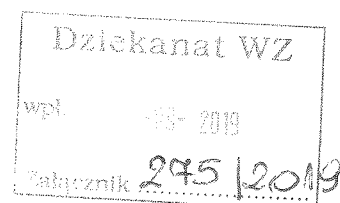

dr hab. Ewa Wanda Maruszewska, prof. UE
Katedra Informatyki i Rachunkowości Międzynarodowej
Wydział Finansów i Ubezpieczeń
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

Katowice, dnia 27 sierpnia 2019 r.

Recenzja
rozprawy doktorskiej **mgr Tomasza Spychały**
pod tytułem: **Jakość informacji w sprawozdaniu finansowym publikowanym w cyberprzestrzeni**

napisanej pod kierunkiem naukowym **dr hab. Marka Cieślaka, prof. UEP**
na Wydziale Zarządzania
Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

I. Uwagi wstępne

Podstawą formalną recenzji jest pismo V/DWZ-w/854/2019 podpisane przez pana dr hab. Kazimierza Krzakiewicza, prof. UEP, Dziekana Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, z dnia 16 lipca 2019 r.

Celem niniejszej recenzji jest stwierdzenie, czy przedłożona rozprawa doktorska spełnia wymogi określone artykułem 13 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2016, poz. 882 z późn. zm.). Wśród najważniejszych kryteriów oceny rozprawy doktorskiej, dla zweryfikowania, czy praca stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną doktoranta, jak również potwierdza umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej, należy wymienić:

- trafność sformułowania tematu rozprawy, określenie obszaru i przedmiotu badań,

- wskazanie luki badawczej, postawione hipotezy, oryginalność celów badawczych,
- oryginalność rozwiązania problemu naukowego wraz z wkładem autorskim do dziedziny ekonomia, dyscypliny finanse,
- metody badawcze zastosowane do udowodnienia hipotezy oraz osiągnięcia celów rozprawy,
- znajomość literatury przedmiotu oraz umiejętność jej wykorzystania do prowadzenia dyskursu naukowego,
- przeprowadzoną dyskusję w oparciu o wyniki badań własnych,
- strukturę rozprawy, stronę formalną rozprawy.

II. Ocena trafności wyboru problemu naukowego

Jednostki wspólnie prowadzące działalność gospodarczą są uczestnikami cyberprzestrzeni w związku z postępującym rozwojem technologii komunikacji i powiązaniem z nim paradygmatem wiedzy. Wszechobecność nowych technologii powoduje, że temat należy uznać za bardzo aktualny i wart naukowej dysertacji o znaczeniu zarówno teoretycznym, jak i praktycznym. W literaturze przedmiotu oraz w gronie profesjonalistów świadczących usługi rachunkowości, jak i wśród osób korzystających z informacji tworzonych w systemie informacyjnym rachunkowości, trwa dyskusja nad jakością informacji finansowej i pożądanym kierunkiem zmian w tym zakresie. Przedstawiona do recenzji praca doktorska mgr Tomasza Spychały wpisuje się w ten nurt współczesnych, interdyscyplinarnych rozważań, ponieważ dotyczy wykorzystania cyberprzestrzeni w procesie komunikacji informacji finansowych skupiając się na funkcjonowaniu rachunkowości.

Teoretyczne dywagacje podjęte w rozprawie szeroko omawiają pojęcie cyberprzestrzeni wchodząc w zagadnienia cybernetyki, informatycznej wizji wirtualnej rzeczywistości oraz regulacje prawne, których celem jest przede wszystkim zapewnienie cyberbezpieczeństwa. Wielość podejść do cyberprzestrzeni oraz mnogość przedstawionych podejść pokazuje, że pojęcie to – choć powszechnie używane – jest trudne do jednoznacznego zdefiniowania. Cennym jest stworzenie przez autora dysertacji własnej definicji cyberprzestrzeni. Zaprezentowana na stronie 26 definicja nie stoi w

sprzeczności z przytoczonymi w rozważaniach definicjami, a uwypukla te atrybuty cyberprzestrzeni, które są istotne dla przekazywania informacji tworzonych w systemie rachunkowości. Autorska definicja zwraca uwagę nie tylko na wymiar techniczny cyberprzestrzeni, ale również na społeczny wymiar interakcji ludzi i urządzeń technicznych, co stanowi miejsce wymiany czy przetwarzania informacji. Autor słusznie cyberprzestrzeń poszerza o wymiar społeczny, co sugerują również prowadzone wspólnie badania¹.

Praktyczne znaczenie podjętych badań jest również ważne z powodu roli, jaką odgrywają użyteczne informacje w funkcjonowaniu współczesnych rynków kapitałowych. Dostarczanie informacji tworzonych w rachunkowości w cyberprzestrzeni stawia nowe wyzwania przed praktykami tej profesji. Postulowanie rozwiązań mogących podnieść jakość informacji dostarczanych na rynki kapitałowe jest jak najbardziej pożądane. Zgadzam się z autorem dysertacji, że *pomimo rozwoju technologii teleinformacyjnych oraz urządzeń elektronicznych, niewątpliwą ułomnością podsystemów FK jest ich ciągła zależność od czynnika ludzkiego* (str. 148).

III. Ocena strony formalnej rozprawy

Recenzowana rozprawa liczy 273 strony, w tym stosowne spisy i załączniki. Praca składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz zakończenia, bibliografii i załącznika zawierającego ankietę. Niestety, w pracy zabrakło spisu rysunków, wykresów czy tabel, a spis bibliografii nie zawiera numeracji ani podziału na odmienne rodzaje wykorzystywanych pozycji.

Układ pracy jest przemyślany i podporządkowany tematowi pracy oraz sformułowanym celom (głównemu oraz szczegółowym). Praca ma charakter teoretyczno – poznawczy, przy czym większą część zajmują treści teoretyczne (ok. 164 strony prezentujące zagadnienia teoretyczne i ok. 55 stron opisujących badania przeprowadzone przez

¹ Przykładowo: Boedker Ch., Chue W.F. (2013). Accounting as an affective technology: a study of circulation, agency and entrancement. *Accounting, Organizations and Society*, 38, 245-267.

autora). Objętości obu części są odpowiednie do podejmowanych rozważań teoretycznych i opisywanych badań praktycznych.

Język rozprawy jest odpowiedni i staranny, a styl rozprawy komunikatywny dla czytelnika. W pracy nie znaleziono błędów literowych i stylistycznych utrudniających zrozumienie przekazywanych treści. Niestety, błędy literowe oraz drobne stylistyczne występują w pracy stosunkowo często.

Treści pracy nielicznie wsparto rysunkami, wykresami i tabelami. Uważam takie rozwiązanie za osłabiające ocenę formalną pracy, ponieważ niejednokrotnie istnieje w pracy potencjał do schematycznego zaprezentowania omawianych zagadnień, co nadałoby pracy więcej przejrzystości oraz sprawiłoby, że czytelnik miałby ułatwione przeprowadzanie syntez w zakresie prezentowanych treści. Obecnie, przy braku prezentacji graficznej oraz braku podsumowań poszczególnych rozdziałów, wyciąganie wniosków z każdej części, pod kątem zbliżania się do celów szczegółowych oraz do celu ogólnego, zostało w całości „zrzucone” na czytelnika dysertacji.

Bibliografia wskazuje kilkaset pozycji dobrze dobranej literatury przedmiotu oraz dodatkowo akty prawne i liczne źródła internetowe. Pomimo, że autor nie zastosował typowego podziału literatury na opracowania zwarte, czasopiśmiennicze itd., to analiza zaprezentowanych pozycji dokumentuje szerokie wykorzystanie każdego rodzaju referencji literaturowych. Ponadto, wielokrotnie wykorzystywane były pozycje zagraniczne, co - uwzględniając globalny charakter podejmowanych rozważań - jest zasadne.

Za mankament dysertacji uważam brak jednoznacznego wskazania na ograniczenia dysertacji. Autor prawidłowo określa ograniczenia przeprowadzonych (i opisanych w piątym rozdziale) badań empirycznych, jednak zabrakło przeniesienia tych ograniczeń na poziom całej pracy i wysnutych z niej wniosków. Szczególnie widoczne jest to w zakończeniu i opisywanych wnioskach na stronach 240 oraz 242-243, gdzie można odnieść wrażenie, że zaprezentowane konkluzje odnoszą się do każdego miejsca na świecie i do każdej zbiorowości osób mających styczność z rachunkowością. Tymczasem

warstwa teoretyczna pracy jest mocno umiejscowiona w polskiej specyfice, o czym świadczą chociażby treści zamieszczone na stronie 237 oraz 239.

Na uwagę zasługuje udostępnienie w dysertacji ankiety będącej podstawą przeprowadzonych badań. Z drugiej strony opis metodyki zastosowanej w części empirycznej wydaje się zbyt ubogi, szczególnie w porównaniu z bardzo dokładnym opisem respondentów włączonych do badania. Wyrażam przekonanie, że dla pokazania dojrzałości naukowej koniecznym jest opis wykorzystanych metod statystycznych, nawet jeżeli jest to zasadniczo tylko elementarz narzędzi statystycznych.

IV. Uwagi merytoryczne do rozprawy

Pierwszą częścią rozprawy jest wstęp, w którym autor podaje powody zgłębiania naukowego tematu przez siebie wybranego. Trafnym jest nawiązanie do zmieniających się paradygmatów. Autor dysertacji prawidłowo określa pytanie badawcze, które pojawia się w kontekście opisanej sytuacji funkcjonowania współczesnych przedsiębiorstw w cyberprzestrzeni. Tym samym, doktorant wskazuje lukę badawczą. Lektura całości dysertacji pokazuje jednak, że właściwszym niż pytanie *gdzie obecnie funkcjonuje rachunkowość?* byłoby pytanie *jak obecnie funkcjonuje rachunkowość?* Doktorant nie zajmuje się bowiem technicznymi aspektami funkcjonowania systemu rachunkowości w cyberprzestrzeni, ale skutkami funkcjonowania rachunkowości w cyberprzestrzeni dla poziomu jakości informacji dostarczanych zainteresowanym na rynkach kapitałowych. Powyższe potwierdza również opisany na stronie 6 problem badawczy.

We wstępie do pracy, doktorant wskazuje cel główny pracy zdefiniowany jako dokonanie oceny jakości informacji prezentowanych w sprawozdaniu finansowym publikowanym w cyberprzestrzeni. Wyrażam przekonanie, że cel główny został prawidłowo sformułowany. Nie zgłaszam również uwag do braku hipotezy, choć moim zdaniem jej sformułowanie nie było trudne i hipoteza mogła zostać wskazana we wstępie dysertacji.

Jako cele szczegółowe mgr Tomasz Spychała wskazuje:

- 1) wyjaśnienie istoty cyberprzestrzeni w zakresie stosowanej terminologii, cech, potencjału i zagrożeń dla współczesnej rachunkowości,

- 2) wskazanie znaczenia informacji w rachunkowości,
- 3) ustalenie wagi oceny jakości informacji w rachunkowości,
- 4) identyfikacja zmian zachodzących w rachunkowości pod wpływem cyberprzestrzeni,
- 5) określenie możliwości oceny jakości informacji z publikowanych w cyberprzestrzeni sprawozdań finansowych wobec uzyskanych wyników badania empirycznego.

Uważam, że cele szczegółowe zostały podporządkowane celowi głównemu oraz są zgodne z obszarem oraz problemem badawczym. Zwracam jednak uwagę, że niektóre cele szczegółowe nie zostały precyzyjnie sformułowane, do czego szczegółowo odnoszę się w dalszej części recenzji. Powyższy mankament ma znaczenie dla oceny osiągnięcia celów rozprawy.

Oceniając zaprezentowane cele (główny i szczegółowe) uwagę zwraca ich ścisłe powiązanie z poszczególnymi częściami rozprawy. Z racji dużej ilości przyjętych celów szczegółowych pewien niedostatek można zauważyć w braku podsumowań (po poszczególnych częściach rozprawy) wskazujących na osiąganie poszczególnych celów pomocniczych. Należy jednak zwrócić uwagę na syntetyczne zestawienie sposobów osiągnięcia poszczególnych celów, które doktorant opracował i zamieścił w zakończeniu pracy.

Rozdział pierwszy zawiera analizę literatury przedmiotu z zakresu rozumienia cyberprzestrzeni oraz społeczeństwa sieci. W zakończeniu autor konkluduje, że rozdział pierwszy pozwolił na osiągnięcie pierwszego celu szczegółowego. W mojej opinii treści rozdziału pierwszego są niezbędne dla osiągnięcia celu głównego, jednak w niewielkim zakresie odnoszą się do cech rachunkowości czy terminologii rachunkowości, jak zostało zapowiedziane brzmieniem celu szczegółowego wymienionego jako pierwszy. Treści rozdziału oraz wnioski wyciągnięte z przeprowadzonej analizy literatury oraz regulacji prawnych są właściwe, jednak niedopasowane do celu szczegółowego. Innym wyjaśnieniem takiej sytuacji jest złe sformułowanie brzmienia tego celu szczegółowego.

Ponieważ jednak autor dysertacji wskazuje na ciekawe obszary badawcze, interesującym jest kontynuowanie dalszej pracy naukowej w zakresie dwóch pominiętych części z brzmienia hipotezy głównej. W związku z powyższym, formułuję pytanie o wskazanie cech rachunkowości, które nabierają szczególnego znaczenia w sytuacji

funkcjonowania tego systemu w cyberprzestrzeni oraz o aktualność terminologii rachunkowości w wirtualnym świecie.

Rozdział drugi „Informacja w rachunkowości” powiązany jest z osiągnięciem drugiego celu szczegółowego. Autor rozpoczyna wywód od powiązania informacji ze społeczeństwem sieci pokazując nowoczesne podejście do informacji tworzonej w systemie informacyjnym rachunkowości. Jednak nie wydaje się potrzebnym *wskazanie znaczenia informacji w rachunkowości* (jak doktorant przyjmuje w celu szczegółowym drugim). Moim zdaniem, rozdział drugi charakteryzuje informację tworzoną w rachunkowości prowadzonej w dobie zaawansowanych technik komputerowych skutkujących m.in. prowadzeniem ksiąg rachunkowych w chmurze, wykorzystaniem big data, czy istnieniem społeczeństwa sieci. Tym samym właściwszym byłoby określenie drugiego celu szczegółowego jako opisanie atrybutów systemu informacyjnego rachunkowości funkcjonującej w cyberprzestrzeni.

W związku z powyższymi wątpliwościami, formułuję do doktoranta zapytanie czy uważa, że ze względu na funkcjonowanie rachunkowości w cyberprzestrzeni teoria powinna rozważyć aktualizację pojmowania podstawowej funkcji rachunkowości, tj. funkcji informacyjnej. Jakie heurystyki można wykorzystać do poznania zmienionych (pod wpływem występowania cyberprzestrzeni) atrybutów systemu informacyjnego rachunkowości?

Kolejną częścią rozprawy jest rozdział trzeci „Znaczenie jakości w ocenie informacji”. Interdyscyplinarne podejście doktoranta do jakości powoduje, że przedstawione rozważania teoretyczne o rozumieniu jakości są bardzo obszerne, tj. nie są skoncentrowane wyłącznie wokół rachunkowości. W drugiej części rozdziału trzeciego doktorant zastanawia się na metodami oceny jakości, choć dopiero w trzeciej części podejmuje zagadnienie pomiaru jakości. Wydaje się, że właściwa kolejność to najpierw pomiar, a potem – na podstawie pomiaru – ocena jakości.

W dalszej części rozdziału doktorant stwierdza, że *nie ma jednej przyjętej metody zbadania jakości, a w każdej z dziedzin naukowych wykorzystuje się charakterystyczne metody i narzędzia pomiaru jakości, wynikające z celu badania i problemu badawczego*. Autor dysertacji klarownie prezentuje przykłady metod, które później zastosował w części

empirycznej. Z drugiej strony, szeroki opis różnych podejść do pomiaru jakości wykorzystywanych w innych naukach niż rachunkowość pozostawia pewien niedosyt w związku z istniejącymi badaniami jakości (w tym użyteczności i wiarygodności) informacji w rachunkowości. Choć doktorant opisuje jakość informacji w rachunkowości przez pryzmat cech jakościowych, to nie przytacza istniejących w tym zakresie badań. Pojawia się zatem pytanie o przyczynę odrzucenia wcześniejszych badań ukierunkowanych na jakość stricte w rachunkowości i wykorzystanie metod badań wskazanych w literaturze nie związanej bezpośrednio z oceną rzetelności oraz użyteczności jako dwóch wyznaczników jakości informacji tworzonych w rachunkowości?

Odnosząc się do osiągnięcia celu trzeciego szczegółowego, który doktorant określił jako „ustalenie wagi oceny jakości...” należy wskazać, że treści rozdziału nie wskazują na znaczenie oceny jakości, bo jego znaczenie jest oczywiste. Moim zdaniem, doktorant opisał wyznaczniki poziomu jakości, co zresztą trafnie przedstawił w zakończeniu.

Rozdział czwarty dysertacji, w opinii doktoranta, jest wyrazem realizacji czwartego celu szczegółowego, określonego jako identyfikacja zmian zachodzących w rachunkowości pod wpływem cyberprzestrzeni, w której współczesna rachunkowość funkcjonuje. Treści rozdziału uważam za przemyślane, podparte właściwą bibliografią. Doktorant słusznie upatruje w procesach digitalizacji oraz cyfryzacji powód odejścia od tradycyjnej rachunkowości na rzecz rachunkowości funkcjonującej w cyberprzestrzeni. W rozdziale doktorant trafnie określił również współczesne tendencje rozwoju rachunkowości w cyberprzestrzeni. Z punktu widzenia przyjętego obszaru badawczego wartościowe są również dwie ostatnie części rozdziału czwartego poświęcone raportowaniu zintegrowanemu oraz rachunkowości partycypacyjnej.

Rozdział piąty wyraźnie podporządkowany jest realizacji ostatniego celu szczegółowego. Punktem wyjścia do analizy zmian jakości informacji ze sprawozdania finansowego jest naświetlenie zmian w polskiej legislacji rachunkowości, które mają miejsce od 2011 roku oraz zestawienie miejsc i form publikacji sprawozdań finansowych spółek notowanych na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych i zaliczonych do WIG20. W dalszej części autor dysertacji prezentuje porównanie objętości sprawozdań finansowych i

szacunkową zmianę kosztów publikacji raportu finansowego na przestrzeni lat. Na specjalną uwagę zasługuje część, w której doktorant analizuje terminowość publikowania sprawozdań finansowych. W tym miejscu, jak i w kilku wcześniejszych miejscach pracy, brakuje dyskusji, która odwołuje się do badań z tego zakresu przeprowadzonych na świecie. Badania z zakresu terminowości raportów finansowych i ich wpływu na jakość informacji komunikowanych w sprawozdaniach finansowych prowadzone są na świecie od lat 80 zeszłego wieku². W związku z powyższym nie wydaje się właściwym tytuł części 5.1. W mojej opinii, doktorant nie przedstawił analizy stanu obecnego jakości informacji, ale dokonał porównania wybranych atrybutów informacji (które to atrybuty ostatecznie składają się na końcową ocenę jakości) na przestrzeni lat. Okres wybrany do analizy oceniam jako prawidłowo dobrany i solidnie uzasadniony poprzedzającą analizą prawną.

Część 5.2. „Ocena jakości informacji ze sprawozdania finansowego – wywiad ekspercki” został zaprojektowany tak, aby osiągnąć trzy cele cząstkowe:

- a) zbadanie opinii na temat informacji prezentowanych w sprawozdaniu finansowym publikowanych w cyberprzestrzeni pod kątem poszczególnych cech jakościowych opisanych w regulacjach krajowych i międzynarodowych,
- b) ustalenie hierarchii cech jakościowych pod względem ich ważności w stosunku do zapewnienia jakości informacji w sprawozdaniu finansowych oraz ich znaczenia dla poszczególnych grup interesariuszy,
- c) analiza wiedzy i doświadczeń ekspertów dotyczących korzyści i wad wykorzystania cyberprzestrzeni w rachunkowości i jej wpływu na jakość informacji ze sprawozdania finansowego.

Metodą wykorzystaną dla realizacji pierwszego celu cząstkowego był wywiad pogłębiony w grupie 14 ekspertów, co nasuwa wątpliwości odnośnie liczebności. Dla zbadania opinii na temat jakości wykorzystano 6 pytań, w tym stosując pytania zamknięte, otwarte oraz możliwość wartościowania przez respondentów. Pytania wydają się zasadne, jednak brak sprawdzenia wiedzy respondentów na temat jakości. Pojawia się zatem pytanie skąd przekonanie autora kwestionariusza, że pytanie: *Czy Pana/Pani zdaniem informacje ze sprawozdania finansowego cechują się jakością?* zostało jednakowo zrozumiane przez ankietowanych? Pytanie jest tym bardziej zasadne,

² Przykładowo: Whittred G.P. (1980) The timeliness of the Australian Annual Report: 1972-1977. Journal of Accounting research, 18(2), str. 623-628.

że w drugiej części, dotyczącej cyberprzestrzeni, doktorant zaplanował pytanie: *Co Pan/Pani rozumie pod pojęciem „Cyberprzestrzeń”*.

Wyróżniającym w dysertacji jest szeroki opis udzielonych odpowiedzi, pomimo mała liczebnej grupy oraz zastosowaniu wyłącznie częstości jako narzędzia statystycznego do analizy uzyskanych wyników. Z drugiej strony szkoda, że dyskusja uzyskanych opinii nie została poprowadzona przez doktoranta z wykorzystaniem wcześniejszych publikacji, tj. odniesienia do innych badań, w różnych obszarach tożsamy z obszarem badawczych określonym w pracy.

Model oceny jakości informacji ze sprawozdania finansowego publikowanego w cyberprzestrzeni został oparty o atrybuty informacji finansowych, co jest podejściem właściwym. Zastanawia jedynie, w jakim zakresie te atrybuty są różne dla informacji publikowanej w formie tradycyjnej od tej publikowanej w cyberprzestrzeni. W mojej opinii, zaproponowane atrybuty mogą mieć zastosowanie również do „tradycyjnych” sprawozdań finansowych, a przedmiotem analizy mogą być różnice w ocenie jakości dwóch wyróżnionych grup sprawozdań finansowych. Z drugiej strony, takie postrzeganie stworzonego modelu wskazuje na szersze jego zastosowanie niż tylko do potrzeb określonych w dysertacji. W tej części pracy, wysoko oceniam przeprowadzoną dyskusję z racji odwoływania się doktoranta do innych pozycji literatury.

Dopełnieniem części empirycznej, choć wykraczającym poza określony cel główny i piąty cel szczegółowy, jest fragment dysertacji dotyczący perspektyw i obszarów ryzyka sprawozdawczości w cyberprzestrzeni.

W zakończeniu dysertacji doktorant przejrzysto podsumowuje osiągnięcie postawionych celów cząstkowych oraz wskazuje na główne wnioski płynące z części teoretycznej i empirycznej dysertacji. Ważną częścią obszernego zakończenia są również możliwości dalszych badań w zakresie wpływu cyberprzestrzeni na jakość informacji sprawozdań finansowych.

V. Wnioski końcowe oceny

Konkludując wyrażam opinię, że recenzowana rozprawa stanowi zwarte i aktualne opracowanie zawierające ważne walory poznawcze z zakresu funkcjonowania współczesnej rachunkowości w cyberprzestrzeni, w tym w szczególności oceny jakości informacji tworzonych w systemie rachunkowości. Wyprowadzone wnioski wynikają z przeprowadzonych analiz literatury oraz badań własnych autora i są skorelowane z postawionym celem głównym pracy. Autor, podpierając się wynikami przeprowadzonych badań, prezentuje własne opinie potwierdzając, że posiada pogłębioną wiedzę teoretyczną w dziedzinie ekonomia, w dyscyplinie finanse oraz umiejętność prowadzenia dociekań naukowych. Lektura przedłożonej dysertacji skłania do nowych przemyśleń odnośnie koniecznych zmian w teorii oraz praktyce rachunkowości, w tym w szczególności w podejściu do tworzenia, upubliczniania oraz wykorzystywania sprawozdań finansowych. Tym samym - w mojej opinii - przedłożona rozprawa jest dokumentacją wkładu autora w rozwój wiedzy z zakresu finansów, w tym sprawozdawczości finansowej.

W moim przekonaniu, recenzowana rozprawa doktorska mgr Tomasza Spychały spełnia wymagania określone w artykule 13 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2016, poz. 882 z późn. zm.). W związku z powyższym wnioskuję o przyjęcie recenzowanej dysertacji i dopuszczenie mgr Tomasza Spychały do publicznej obrony przygotowanej rozprawy.

